

זמן

לרבים זה משהו נמשך
לאחרים זה משהו נוסטלגי
ולחלקנו זה משהו נפלא

זה משאב נדיר

היחיד

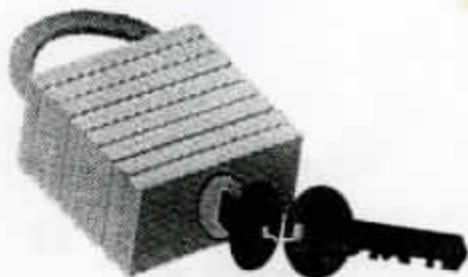
שאי אפשר לרכוש ממנו עוד.

ואת עובדת החיים הזאת

אסור לשכוח

מתוך: המילים של החיים מאת חיים מלמד

גליון מס' 1657 * 3 בספטמבר 1999 ** כ"ב באלול תשנ"ט * כפר הנשיא * עלון פנימי

העמוד הפותח

שבוע טוב לכל קוראי העלון.

השבוע, ילדי בית הספר חוזרים בשעה טובה לספסל הלימודים, וההורים חוזרים לטיפול נפשי אינטנסיבי כהכנה מקדימה להתמודדות עם שעורי הבית, השעון הופך להיות חורפי והשנה החדשה בפתח.

ובעלון השבוע עוד ספור מקסים פרי עטה של אינגה, ולעומת זאת חיים ב' משתף אותנו בחוויות שעבר בעת שהותו בטורקיה כחלק מצוות החילוץ הישראלי.

מכתב מרגש ממיצי - נהג האוטובוס שהיה מעורב בתאונה ליד נוה אור ומכתב פרידה מהורי כתר ג' שילדיהם נפרדים מהתלתון הצעיר ועוברים לתלתון הבוגר.

אריק א' עורך סיכום מוקדם של ארועי השנה בכפר הנשיא, שוש א' משתפת אותנו בתיסכוליה הקשורים ב'תקציב המשולב' ואוסי מספיד את יצחק מינקוף - שהיה חבר משק בכפר הנשיא.

עוד כהנה וכהנה הודעות ותודות - קריאה נעימה ושבת שלום.

המערכת

את הפרורים בשבוע הבא
ילקטו בשמחה ובששון
ענבל פ' ועידית פ'

ומי הולדת

איציק בן דוד	8.9	ברנדה סמיט - בת 75	5.9
חניתה בן דוד		ונסה וויסבורט	
שלמה בלר (נכד-טנא)		ארז מרציאנו (נכד גרשמן-דיוויס)	
מוסי המאירי	9.9	יאיר בן זאב	
ג'ם פרימוסט (נכדה)		דניה חייט (נכדה)	
		דוד כהן (נכד)	
ג'ודי ברק	10.9	קלמן לחוביץ	6.9
דוד דיבון		נעם שיין	
תומר מרקוביץ		מרגלית שחר	
לבנה אגם		אלינה חרוש (נכדה-וטרמן)	
טל שפרונג		אבידן פינק	

אליה אגם

עפרה משיח 7.9
סת הירס
יונית בלומנטל

ומי נישואין

רחל ורפי שינגזיכט	8.9	ריימונד וראובן גוטר	5.9
לילך וגיא אשתר	10.9	רג' וג'יסון פרלסון - 40 שנה	6.9
עמליה ומיכי נוי	11.9	מלאני ועידן שובל	
עירית ומשה גרשמן		רינה ויואב עדר	7.9
		מיכל ורובי המרשלג	

פרורים מהשולחן

מזל טוב, מזל טוב, מזל טוב ! פעמיים בשביל המזל, ופעם נוספת נגד עין הרע, טפ, טפ...
החתונה של **אימרי וגלית** נחגגה ברוב פאר והדר אי שם במרכז. לא נשארנו לספור את
הציקים ולפתוח מתנות... מי שהיה - נהנה. מי שלא - הפסיד.

סבתא **אסתר סלומון** ששמחה מאוד בחתונת נכדה **אימרי**, עשתה צעד תימני אחד יותר מידי,
דבר שגרר אשמוז בבית החולים מאיר בכפר סבא, עם דיאגנוזה של שבר בעצם הירך. היא
כנראה לא תוכל להשתתף במשחק הכדורגל של נבחרת ישראל נגד קפריסין (אָל אָל
ישראל...) אך מקורות מקורבים למשפחה מוסרים שהיא הבטיחה לחזור בשיא הכושר לבר-
המצווה של **דין**...

מי שהחמיץ את האירוע במרכז, קיבל הזדמנות חוזרת בקבלת הפנים המסורתית לזוג
הצעיר, שנערכה בפארק. **גלית**, עיראקית אַסְלִית עם תעודות, גייסה לאירוע את אמא **גלדיס**
המיתולגית שהיתה ההשראה החיה לבת דמותה, הלא היא **גלדיס** המפורסמת **מבנות פסיה**..
אמרנו כבר שמי שלא היה הפסיד! גם **גרעין ה'** תרם את חלקו בקטע האמנותי. כאן
"ההפסד" היה פחות משמעותי...

ואם כבר בחתונות עסקינן, **רון פורסטר** וחברתו **נעמי** החליטו שהגיע הזמן להתמסד
ולהתחתן. נא לשריין את התאריך והציקים. אפשר גם להתחיל להתאמן בשאלה: **נעמי**
פורסטר הכלה! או **נעמי פורסטר** האמא של הכלה? מעניין מה **אדיפוס** היה אומר על זה...

ההצגה המסורתית של סוף הקיץ היתה כרגיל מרשימה ומהנה. תודה לכל העוסקים
במלאכה, מאחורי ולפני הקלעים. סיום הערב היה במסיבת ריקודי טרנס סוערת לגילאי 4 +
כולל תאורה מתאימה. למרבה ההפתעה והמזל לא נמסר על תופעות חריגות בקרב ההורים..

חום יולי-אוגוסט היה גם השנה נסבל, בעיקר הודות למי שעסק בארגון והפעלת כל הפעילות
של החופש הגדול. שוב מיליון תודות מכל ההורים והילדים.

ועכשיו, הגיע הזמן לחזור ללימודים. שיהיה בהצלחה. תחזיקו אצבעות חזק שלא תהיה איזה
שביתה, עיצומים או השד יודע מה...

למי שזקוק לאישור רשמי שהקיץ אכן מסתיים, שתי בשורות. אחת טובה שנייה פחות:
החצב נראה פורח! זה טבעי וזה יפה. חוזרים לשעון חורף! לא טבעי, ואפשר לקבל מזה
פריחה...

אילנה ופרנק ובנותיה, **שקד**, **ירדן**, ו**ענבל** סיימו אף הן את חופשת המולדת וחוזרות לארה"ב.
היה כיף! הן מוסרות ד"ש נשיקות ולהתראות...

פט וצוות האולפן נהנים ככל האפשר מהפגרה בין האולפנים. מטעינים מצברים ומתכוונים
לאולפן הבא. סוף סוף אפשר לנקות את החדרים כמו שצריך, ולסדר את מלאי הבגדים. כל
אחד והכיף שלו...

חדשות **מצמחי מרפא גליל**, והפעם מפי הגבורה בכבודה ובעצמה: **רזי** מוסר שהתחילו בייצור
של עוד 15 מוצרים חדשים פרי פיתוח של **ירון ה-נטורופט (naturopat)** שמועסק אצלנו.
שיהיה בהצלחה ושנהיה בריאים.

קורין מדווחת על תפוסה מלאה בחודשי הקיץ עם תחזית זהה לכל חודש ספטמבר, שלאחריו אמורה להתחיל תנועה ערה ביותר של צליינים שבאים לחגוג את סוף המילניום. מחפשים מתנדבים להניף את **ישו** בכסאו לרגל יום ההולדת. לפנות לקורין.

זה הזמן להודות לכל מי שנתן כתף וסייע להנעים את שהות האורחים. תודה מיוחדת לצוות המצילים בבריכת השחייה. כל מי שנכנס למים גם הצליח לצאת (בכוחות עצמו...).

ואגב בריכת שחייה. כוסות השתייה חזרו בשעה טובה אחרי חופשה קצרה ומבוקרת... למי שצריך להזכיר, אז הנה תזכורת. נא לשטוף ולהחזיר למקום לאחר השימוש. תודה מראש.

ביום שני נקבר בבית העלמין שלנו **מינקי** שהיה "אתנו" עוד במנסורה... מי שהכיר ידע לספר על גבר יפה תואר ופיקח, שהפך לבעל שם עולמי בתחום המתכות (metology). **מינקי** ז"ל וג'ו סינה יבדל"א יזמו במהלך השנים את הקמת מפעל "הבונים".

תאונות דרכים: שוב תאונת דרכים בצומת טובא-זנגריה. אמא ושני ילדים "יקרים" מגן רימון נפצעו. נאחל להם רפואה שלמה והחלמה מהירה. רכב עם צוות המורות שלנו היה מעורב אף הוא בתאונה. לכולן שלום למרבה המזל. סעו בזהירות, בעיקר בצומת הנ"ל!!!

קפה בנוף - היינו, הזמנו, אכלנו ונהנינו. השירות מעולה, האווירה משובחת והאוכל, "חארם" על הדיאטה... נסו גם אתם. כדאי ומומלץ.

קונים בשעה טובה בת יענה (יעני - יען) למשק ילדים. מי שמעוניין לטמון את הראש מוזמן לקבל שיעורים פרטיים... יש להביא חול מהבית...

ואגב חול וחול. 1 בספטמבר חלף עבר לו, והכביש ששששש... מי אמר שאין תאריכים קדושים...

ונסיים בנימה אופטימית. **אלק** מוסר שהשנה נתקדם בסבב צביעת הבתים לחברים, החלפת מזגנים ישנים, תיקון והחלפת חלונות. "חלונות 2000". **ביל גייטס** יודע מזה??

שבת שלום לפוורוולם!

ליקטו את הפירורים (חוץ מאלו שנפלו על השטיח) **דורית ואבי**

מלקוש קייץ מבריכת השחיה

להלן כמה הבהרות והודעות:

אין בכתבה זו כוונה לחזור ולדוש בענין הברכיה, אך חשוב לי לציין שבתחילת העונה, היתה מחלוקת ביני לבין אודי בקשר למס' נושאים והיתה ביננו שיחה שבעקבותיה חל שיפור גם בתפקוד וגם במראה הברכיה.

לעניין הכוסות - הוצאת הכוסות לזמן מוגבל נעשתה בהתייעצותי ובהסכמתי. במידה וישנן שאלות / טענות, ניתן לפנות אלי.

שעות הפתיחה בספטמבר: ימים א'-ו' 10:00-12:30 + 14:00-18:00 שבת 09:00-18:00.

מטורקיה באהבה...

ביום רביעי, 18.8, בשעה 03:00 לפנות בוקר, צלצל הטלפון בביתנו. מעבר לקו הייתה קצינת הקישור שלי שהודיעה: "צוות החילוץ שבו אתה מוצב במילואים יוצא לטורקיה. אנא התייצב בבה"ד 16 (ליד צריפין), בשעה 06:00! כמובן שלא היה לי שום סיכוי להגיע, וכמוני גם צפוניים אחרים, ולכן סודרה לנו הסעה/חבירה מכרמיאל. דורית, לקחה אותי לכרמיאל וחילתה איתי עד שהגיעה ההסעה. בשעה 06:15, הגענו לבה"ד 16, ושם התחלנו בסדרת ראיונות וטרטורים, עד השעה 11:00. בשעה 11:00 החלו לארגן אותנו לקראת היציאה: ציידו אותנו בכל הציוד הנדרש - מדים, לבנים, כלי רחצה, קסדות, פנסים ו... חיסונים. אוהו... כמה חיסונים. ו... יצאנו לדרך.

בהגיענו לטורקיה, נחתה עלינו האמת המרה על מה שקרה שם. לא ידענו, ולא ציפינו לכאלה מראות ולכאלה זוויות. חילקו אותנו לקבוצות כשכל קבוצה נשלחה לעיר/אתר אחר/ת. הקבוצה שאני השתייכתי אליה, נשלחה לגולצ'וב לבסיס חיל הים. כשהגענו לשם, התברר לנו שהמפקד הבכיר של הבסיס, כבר הצליח לחלץ את עצמו מההריסות, אך לרוע מזלנו, בבסיס חיל הים לא הצלחנו לחלץ אף אחד אחר בחיים. יום לפני רעידת האדמה, שהו/התארחו במלון בבסיס חיל הים כ-25 קצינים בכירים מחיל הים הישראלי. הם עזבו את המקום שעות ספורות לפני הרעש הנורא.

המראות שם היו ממש נוראיים - אישה שהחזיקה בידה פלא פון (כנראה כדי להתקשר שיחלצו אותה), אמא מחבקת תינוק ועוד. במשך כל הזמן ששהינו שם, היינו בקשר מתמיד עם יתר החוליות וקיבלנו כל דיווח שנחוץ היה להעביר. כל ניצול שהצליחו להציל, מיד כולם ידעו עליו. התקשורת לא הורשתה להיכנס או להתקרב בכלל לאזור בו הייתי - בבסיס, מאחר וזהו בסיס צבאי (אז אם חיפשתם אותי בטלוויזיה - זו הסיבה שלא ראיתם אותי...), שמענו והיינו בקשר כל הזמן בזמן חילוץ הילדה שירן, וכשחילצו את אילוף (הילדה הטורקיה) בת ה-12, שאגב, לפני יציאתנו מטורקיה, באה להיפרד מאתנו לשלום. קנו לה מתנה - דובי גדול, אך היא לא רצתה אותו. היא רצתה את הקסדה הצהובה של המושיע שלה (כדי ש"כשאהיה גדולה אהיה מחלצת"). כל חברי המשלחת חתמו על הקסדה והיא ניתנה לה במתנה (ביחד עם הדובי).

ביומיים הראשונים לשהותנו שם, היו עוד שתי רעידות אדמה חלשות (יחסית), ולא נגרם נזק נוסף, מלבד זה שאחד מקצינינו, חטף "הלם קרב", ונאלצנו לשלוח אותו לצערנו לאשפוז בארץ.

המשך בעמוד הבא...

כשהגענו לשם - לבסיס, אלתרתי לנו מקלחת מדלי רצפה, והמים - מים מינרליים שנשלחו אלינו בכמויות אדירות!!! קיבלנו הוראות מגבוה שעלינו להתקלח לפחות 3 פעמים ביום, ושעלינו לזרוק את הבגדים והמגבות "המשומשות" בסוף כל מקלחת. כמובן שדאגו לספק לנו המון מכל דבר. גם מגבונים לחים (של האגיס וטיטולים) סופקו לנו בטונות (במקום גייר טואלט). אחד הדברים שהכי הקפידו עליהם שם הייתה ההגיינה. לא ויתרו לנו בכלל בקטע הזה, כדי שחס וחלילה לא נחטוף שום "כולרה" מיותרת. רק זה היה חסר להם (לצבא).

באתר עצמו - בבסיס - היינו 3 חוליות כששתי חוליות עבדו וחוליה אחת "נחה", כשחצי מחברי החוליה ש"נחה", יצאו לחפש אתרים נוספים שבהם אולי היה אפשר למצוא ניצולים, ואכן מצאנו כמה. ברגע שנשמעו קולות של ניצולים מבעד להריסות, הזעיקו אחת מהחוליות שנשארה בבסיס + תגבור של חיילים טורקים ויצאנו לביצוע החילוץ.

בסיורים שלנו בחיפוש אתרים, שבהם ניתן היה למצוא אולי עוד ניצולים, פגשנו באזרחים שחוצבים עם פטישים, איזמל, בידיים ועוד כלים מאולתרים והכל רק כדי לחלץ עוד ניצול או שניים. ברגע שהאזרחים ראו אותנו - את הצבא הישראלי, הם ממש בכו והתחננו שנבוא לעזור להם. אלו היו מחזות קורעי לב ממש.

אני, בעיקר הפעלתי ציוד כבד, למרות שנקראתי למשימה כאיש חילוץ, אך מאחר וחסרו אנשי חימוש ומפעילי ציוד מכני כבד, כמו באגר, שופל ומחפר, נאלצתי לעבוד על כלים אלה. מאחר ולא נערכנו לאנשי חימוש לטיפול בציוד, הייתי צריך לחפש בין המשלחות האחרות שהיו באזור שלנו (שוודים, צרפתים ועוד) כלים נוספים לעזרה בחילוץ. ההיענות הייתה נפלאה. עזרו לנו המון. גם אלתרנו כלים, וכך למשל הפכה קסדה מס' 2 שלי לארגז כלים...

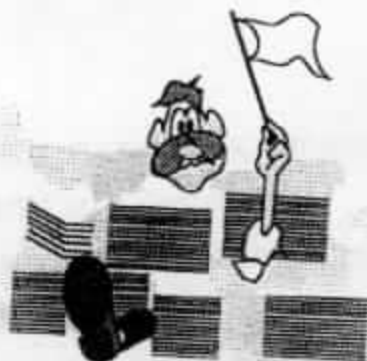
אחד מחברי המשלחת - שזהו אחד מתפקידיו - צילם ותיעד את החילוץ, ואני מקווה לקבל את הקלטת בימים הקרובים.

כעת, אנו נפגשים עם פסיכולוגים לפגישות של כל חברי המשלחת הישראלית, על מנת לעכל ולנסות לעבור את זה בשלום. הטראומות הן גדולות, המראות היו זועזעתיים, והזיכרונות משם - איומים.

"קוריוז" ביום א' 22.8.99, היינו צריכים להיות ביום מילואים בנושא הערכות לרעידות אדמה בארץ. (כמובן שבתאריך זה, היינו בטורקיה). כעת נאמר לנו שלא נזדקק לימי מילואים לכשנתיים, וזאת משום ש"אימון" זה היה מספיק לנו לעת עתה.

חיים בסו

בינונו לבין עצמנו

שנה טובה?

בחודש תשרי המתקרב אלינו, עושה כל אחד ואחד את חשבון נפשו בתקווה למצוא שהמעשים הטובים היו רבים מן המעשים הרעים. אזי, סבורים הציניקנים, חוזר האדם הארצישראלי המצוי לסורו וממשיך כהרגלו עד לראש השנה הבאה. אין ברצוננו להקדים את תוכנית החג ולמנות את ארועי שנת תשנ"ט, אבל לפניכם רשימה קצרה ובהחלט סובייקטיבית שכותב טור זה מביא כשי לחג.

במדינה:

הסתיימה תקופת ביבי נתניהו, והחל עידן אהוד ברק. הראשון היה ראש ממשלה גרוע והשני טרם הוכיח את עצמו. הליכוד תרם למשבר הכלכלי וישראל אחת עומדת לעשות אותן השגיאות החברתיות. השלום עם הפלסטינאים נראה קרוב, אבל בני דודנו משחקים משחק שרק הם יודעים את חוקיו. המשחן זז, החזית הדתית מאיימת... אי אפשר לטעון שמשעמם במדינה שלנו. רעידת אדמה בטורקיה וכל אחד רץ לתרום. איזה עם אנחנו? לא אור לגויים, אבל בכל זאת עם של אנשים שאכפת להם.

בחברה:

הפרטה גורפת, תקציב משולב, "אנחנו עדיין קיבוץ" מכריז מרכז המשק ומתאמץ לחסל את המעט ששרד מן הקיבוץ שהיה. כיום, חברים אינם מרוצים מהמצב שהם הצביעו בעדו. אולי לא הבנו בדיוק את הכתוב בחוברות. במזכירות, רק הנהלת הקהילה, מחליטים להעניש את מי שמבקש שנת חופש שניה. אנחנו חברה שמחסלת את עצמה מרוב קנאה. בדיון במזכירות, הקפיטליסטים הבינוניים טענו שהקפיטליסטים הגדולים "מרוויחים" בוכטה של כסף נעבאך. היזהרו מאלה שאומרים בצדקנות מעושה: "אני מאוד בעד הקיבוץ של פעם, אבל צריכים להתכונן למאה ה-21 / איש לא מאמין כבר במה שהיה / המוטיבציה היחידה היא כסף...", והוא מזיל דמעות תנין. המזכירות רשאית לקרוא לכל אבסורד / תקנון' ולהעביר אותו למועצה לאשרור. המועצה, שלמעשה לא מתפקדת, תאשרר כל דבר שהמזכירות מציעה כי כך היא בנויה. אין לנו ועדת הצעות, יש לנו ועדת 'אד-הוק'. למה? כי נוח למזכירות למנות את אלה שהם אנשי שלומה. חברתנו מנוהלת על ידי אוליגרכיה. קומץ אנשים מחליטים בשביל כמעט 300 חברים. הרינונים על האספה בה "שלושים ותיקים שאין להם מה לעשות בערבים, מחליטים בשביל כל החברים". ומה

יש לנו: ה'קוורום' של המועצה הוא 19 חברי מועצה!!! במקרה הטוב - תשע עשרה חברים יחליטו בשביל כולנו. אוי לשינוי!

"השכון החדש יציל אותנו". השיכון החדש יחסל חיסול סופי כל מה שנשאר מחברה אחרת. יבוא יום שתושביו, הרבים מחברי הקיבוץ, יחליטו מי ימלא תפקיד זה או אחר. ובינתיים, במצב שלמעלה מחמישים חברים עובדים מחוץ לקיבוץ, בעלי תפקידים של היום ימשיכו להיות בעלי התפקידים של מחר. למה? כי אלה בחוץ, לא יעזו לנטוש את מקום העבודה בחוץ. לכן, הגזבר יהפוך למרכז המשק, שיהפוך לגזבר המפעל, שיהפוך למרכז המשק... ומי יחליף את המזכירה? אנחנו לא חברה קולטת. ועדת הקליטה סורסה ע"י המזכירות. הבו לנו תושבים. ובמפעל, אין כמעט בן משק שמוכן ללכלך את ידיו. אין מהנדסים, אין טכנאים משלנו, אבל יש מוכרים - תודה לאל.

החדשות הטובות? הוותיקים מפרגנים זה לזה. אם אתה בא למועדון הזהב בשעה עשר ביום ו' בבוקר, תוכל לקבל ארוחה קלה חינם אין כסף. התורנות שם נעשית בלי תמורה כספית.

טור זה כמנהגו, יוצא לחופשה עד אחרי חגי תשרי.

שבת שלום ושנה טובה - אריק א'

נזכור את יקירנו

כ"ה באלול תש"ן (1990) מר הרי בילגורי (6.9.99)

כ"ז באלול תש"י (1950) חנן זהבי (8.9.99)

כ"ח באלול תשמ"ט (1989) ג'וני טנא (9.9.99)

פרידה

ממסיבת הפרידה של הורי וילדי כתר ג' מצוות התלתון הצעיר

טוב, אז נפלה בידי הזדמנות של פעם בחיים - להגיד כמה מילים לצוות התלתון המדהים לשבת, להלל, להגיד רק דברים טובים, מה שנקרא - "לברך בשם ההורים".

כן, אני כבר שומע את תגובת המחאה והבוז על כך שתמיד צריך לכתוב עם חרוז, זה מראה על פניה כזאת לא אישית וגם מצביע על מעט רדידות מחשבתית...

אך זה מה שאני יכול ולא אניח לכם יותר לחכות. הנה - סגרתי כבר עשרים שניות.

אתחיל כמו כל שוביניסט ממוצע, מהגבר השעיר שבחבורה - מהאיש שבטיול לסיני לפני 9 שנים, כבר חד לי חידה על עמוד, פסים ומשקלים, איש חביב שחר, הסובל מקונפליקט לא נוח האם לנצל את השריר המפותח - המוח, ללכת כמו כל החכמים ללמוד בטכניון, וכמובן כמובן להרוויח המון, או אולי ללכת אחרי נטיית הלב - לעבוד בחינוך ולקבל שכר מינימום כואב.

ונמשיך משם לאחות של פיצפון הקילר - הלא היא ענבל - אהודתו של אבי מילר, מנסה כבר שנים להוכיח לכל גברת או אדון שהיא הכל - רק לא רג' פרלסון. הילדים מקבלים ממנה נשיקות וחבוק לפי התור, וזה גם חרוז עם "קולינס דרור".

וכך הגענו לאישה השורדת בתלתון כבר שנים, שמתמידה ולא נשברת על אף כל הקשיים. הילדים יודעים שעם ארי, את הגבולות לא פורצים, לארי יש חוקים ברורים!!!
איך אני יודע מן כאלה פרטים?

כי ארי היא בדיוק כמוני - מס' 2 בתרמילים.

שלושתכם נתתם מעצמכם למען הילדים, וגולת הכותרת הייתה כאשר הסתיימה שנת הלימודים, הפעילות הבלתי פוסקת מידי יום - ולאורך שעות רבות, גרמה לנו ההורים, להתקפות עייפות קשות.

אני לא יודע מי האחראי, או מי האשם, אך לא היה להם רגע משעמם.

וגם במשך השנה, היצירה, האומנות, המבצעים היוו חלק נכבד ממה שנקרא "החינוך המשלים".

אז שוב תודה - ונקווה להמשך לא פחות טוב.

הנציגות שלנו בתלתון הצעיר לא תיפסק בקרוב.

תודה רבה

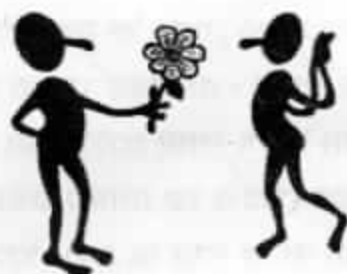
(הקריא וכתב - תמיר ש')

תודה

אנחנו רוצים להודות לכל חברי כפר הנשיא על המסיבה שהכנתם לנו ביום שישי בקיבוץ.
תודה רבה לשרה דבולט, על הארגון ולבני הכיתה.
תודה לכל אחד שאפה עוגה, למיקי ק' וארווין על המוסיקה והגשת השתיה.
תודה לצוות הפאב, ולכל מי שהגיע לשמוח איתנו. מאוד נהנינו.

להתראות - גלית ואמרי

מכתב תודה

שלום לאהובי ואהובי בכפר הנשיא!

המון תודה על המכתבים שקיבלתי מכם ועל המילים החמות, על התמיכה ועל האמון.
המכתבים, הטלפונים עזרו מאוד ברגעים קשים.

שמח לספר לכם שגם משטרת התנועה, קבעה שאין בי כל אשמה, והחזירה לי את הרשיון בצרוף
כמה מילים חמות וטובות.

אינני יודע עד כמה תרם חלקי לכך שכולנו באוטובוס יצאנו רק בחבלות קלות, ועד כמה תרמה
אלת המזל - אבל נעים לדעת שאתם בוטחים בי...

רוצה לציין שהילדים והמלווים, תפקדו לעילא ועילא בעת התאונה ולאחריה והיו פשוט נהדרים.
בשלב מסויים "כלאה" אותי המשטרה בניידת, למרות תחנוני להישאר אתכם - ואז נעלמתי לכם.
זה היה אחד הדברים הקשים לי, אבל פעלתם יפה, גם בלעדי - עד הפינוי.
שוב תודה לכם - הילדים, ההורים, "סתם" אנשי כפר הנשיא שהתקשרו, ולטלית הנפלאה.

תודתי ואהבתי.

שלכם - מיצי

ולהתראות בנסיעות שמחות.

ערב חברתי

כולם מוזמנים לקבלת פנים לכבוד חתונתם של

נואית ועופר

שתערך ביום שישי 3.9.99 בשעה 20:30

בבית הקפה במשק הילדים.

מזל טוב

ולהתראות - דינה ומרדכי.

בזאר

הזדמנות שאסור להחמיץ!

ביום שבת - כלומר מחר בבוקר, 4.9.99 בשעות 10:00 - 13:00 על הדשא של שושי ק.

ב ז א ר

דליה ושושי מוכרות בגדי ילדים וילדות, בגדי נשים במידות גדולות - בעיקר - אך לא רק מידות גדולות, והכל יד שניה במחירי מציאה.

בבזאר ימכרו גם דברים נוספים.

התשלום במזומן בלבד.

בואו - ולא תתחרטו.

שושי ק. ודליה ב.

נרצינות או בצחוק

אני בת 72 וחברת כפר הנשיא יותר מחמישים שנה, וכבר פנסיונרית. התקציב החודשי שלי הוא 1315 ש"ח, סכום שלא בדיוק מתחת לקו העוני, אך גם לא מעל לקו העושר! יום אחד, החלטתי שעלי להוסיף משהו לתקציב זה. ניגשתי לאבלין ששמחה ללמד אותי את סודות הקופה בחדר האוכל, וגם הודיעה לי שאם אוכל לעזור, זה ימצא חן בעיני משתי סיבות - כסף יעזור במשהו, וגם הסידור יאפשר לי לראות הרבה אנשים שבדרך כלל אין לי קשר איתם.

עד כה, הכל טוב ויפה! אך אז הגיעה המכה - אבלין אמרה לי שאני אקבל 15 ש"ח לשעה, ואף אחד לא סתר את המידע הזה, לא בפני ולא בפני אבלין. הגיע סוף החודש, אך לא הגיעו 15 הש"ח לכל שעה שעבדתי. אמרו לי שלא מגיע לי 15 ש"ח לשעה. THE POWER THAT BE. למה לא? נו, ככה זה עובד. אם אני עובדת 43 שעות שבועיות (ז.א. שמונה וחצי שעות כל יום, חמישה ימים בשבוע), אז אני רשאית לעבוד "שעות נוספות" לפי התעריף של 15 ש"ח לשעה. אולם, אני בת 72 (זוכרים?) ואין לי הכוח הפיזי לעבוד שעות כאלה. לא רק שאני לא עובדת שעות כאלה, בעצם אני לא עובדת כלל בכפר הנשיא, אך אני כן עובדת בארכיון של המועצה. כמו כל יתר הותיקים שעובדים במחלקה זו, אני לא מקבלת משכורת. כידוע, נהוג בכל העולם שפנסיונרים עובדים בכל מיני עבודות בהתנדבות. טוב, עכשיו נחזור ל"שעות נוספות". THE POWER THAT BE טוענים שמשום שאינני מקבלת משכורת מלאה, מגיע לי רק 20% מ-15 ש"ח - דהיינו 3 ש"ח לשעה! נו, אני שואלת אתכם, זה רציני או אולי בדיחה??

שוש אפשטיין.

יצחק מינקוף (מינקי) ז"ל

יצחק מינקוף - מוכר כ'מינקי' - בוגר תנועת הבונים במערב לונדון, היה אצלנו חבר בשנים 1948-1950. הוא היה בוגר אוניברסיטת לונדון בנושא מתכת ורכש ניסיון בעבודת יציקת מתכות בעבודתו בבית חרושת באנגליה.

בתקופת חברותו בקיבוץ, התעורר הדיון בנושא הקמת תעשייה ולאור החברות של שני אנשי מתכת מנוסים - מינקוף ז"ל וג'ו - ייבדל לחיים ארוכים, הוחלט להקים בית יציקה. מינקי היה פעיל מאד בנושא הקמת בית היציקה וגם חיפש - ומצא את המוצרים הראשונים שהמפעל יצר עבור השוק.

לאחר שנה של עבודה במפעל היציקה, מינקי החליט בסוף 1950 לעזוב את המשק יחד עם אשתו רנה ולעבור לחיפה, הוא עבד תקופה די קצרה בחברת 'וולקן' ומשם עבר לטכניון. במשך השנים הוא התקדם בחיים האקדמיים כמורה, כחוקר ופעיל בנושאים של פתוח תעשיות מתכת בארץ ובהרבה ארצות בחר"ל. הוא רכש שם עולמי כמומחה בנושא יציקות ברזל. מינקי נפטר לפני כמה ימים לאחר מחלה קשה ונקבר השבוע בכפר הנשיא לפי בקשתו.

דברי הספד שנאמרו ליד קברו של מינקי:

לרובנו יצחק מינקוף ז"ל - היה מינקי. בכפר הנשיא השם 'מינקי' קשור קשר בל ינותק עם מפעל הבונים שהוקם כי היה לנו חבר בשם 'מינקי' שידע איך לצקת מתכת. אחרת, איך יהודים צעירים שעלו ארצה להיות חקלאים מקימי יישוב חקלאי מגיעים למצב שאחרי 50 שנה היישוב ה'חקלאי' הוא למעשה תעשייה של מתכת עם קצת חקלאות סביבו.

לא ברור האם מינקי רצה להיות איש תעשייה או אפילו איש של מדע תעשייתי בארץ. אמנם היה לו רקע תעשייתי, אך היה בו להט ציוני, חלוצי, רצון לבנות ארץ של יהודים ולא דווקא להיות איש מתכת, מדען מתכת ידוע בכל העולם. כיהודי אנגלי, חייל בצבא הבריטי - ובחלק מהזמן במסגרת של חיילים יהודים, הוא עשה רבות להעביר יהודים ששרדו באירופה אחרי שנות המלחמה והשוואה להגיע לשבילים שהובילו דרך אירופה לאניות שהובילו יהודים לארץ ישראל. כפר הנשיא חייבת למינקי חוב גדול. אנחנו חפשו תעשייה כי היה לנו ברור מהימים הראשונים במנסורה אל חיס שבחקלאות בלבד לא נמצא מחייתנו באדמות מנסורה ועל כן עלינו לפנות לתעשייה. למזלנו נמצאו בתוכנו מינקי ז"ל וג'ו ייבדל לחיים ארוכים.

מינקי בודאי לא רצה להיות תעשיין. זה לא התאים לאופיו. אבל אם הקבוץ היה זקוק לתעשייה לקיומו, מינקי מיד הסכים להעמיד לרשותנו את הידע בנושא יציקה שהוא רכש בשנות המלחמה

ואחריה כאיש מתכת בבית חרושת ידוע שם DE HAVILLAND אשר יצר את האווירון אשר יחד עם

דרכו לארץ, בואו לקבוץ והשתלבותו בחיי הארץ, בחיפה, בכלל היו בהתאם לתחנות דרך שהוא עבר בצעירותו: חבורת הבונים ב-WEST LONDON, למודיו בנושא מתכת, דרכו בצבא הבריטי וה- JEWISH BRIGADE, כל זה הביא אותו ארצה, למח"ל, לקבוץ ולחיפה בזמנו - ואולי גם היום - מרכז המתכת בארץ בעשייה וגם בתיאוריה.

הוא הגיע ארצה עם מטען של ידע צבאי והצטרף למח"ל. הוא הגיע לקבוץ יחד עם מתנדבי חוץ לארץ מאנגליה, הוא הגיע לקבוץ לפי המטען הרוחני שרכש בהבונים והוא הגיע לחיפה ולמרכז המדע של הסכניון לפי קווי אופיו ומטען הידע שרכש בלימודיו וניסיונו התעשייתי. תרומתו להקמת מפעל הבונים מוצרי יציקה הייתה מכרעת גם עבור המפעל וגם עבורו להמשך דרכו בארץ. להבונים הוא הביא ידע נדיר של יציקת מתכת ברמה גבוהה. למינקי - שהותו בקבוץ נתנה לו את הביטחון ביכולתו להשתלב בחיי הארץ וביכולתו לקדם את נושא יציקת מתכת ברמה מדעית.

הדרך של הבונים מוצרי מתכת ושל מינקי התפצלה - הבונים לתעשייה ברמה גבוהה של בצוע, ומינקי למחקר מתכת ברמה עולמית, והוראה של דור אנשי מתכת בארץ שהגיעו להישגים תעשייתיים ידועי שם ברחבי העולם. מוצרי הבונים נפוצו בארצות רבות בעולם.

שמו של מינקי בתור מדען מתכת - במיוחד בנושא של גרנט הלך לפניו בקרב כל אנשי מדע המתכת ברחבי העולם.

ביום עצוב זה שאנו נפרדים ממינקי, עלינו לתת ביטוי לחוב הגדול שהקבוץ והבונים חבים לאיש יפה תואר ויפה נפש זה - מינקי היקר. יהי זכרו ברוך.

אורי

החזרה הביתה

היה זה בשנת 1963, אם אינני טועה, ואחרי שלו הדריך בהצלחה מרובה 'מחנה ישראל' בקיץ הקודם. הוצע לו לצאת לשנתיים לאנגליה כשליח ב'חוה' ומדריך לקבוצת נוער שלמדה שם. על נסיונותנו שם אכתוב בפעם אחרת, והיום בא לי לתאר את חזרתנו הביתה דוקא, אחרי שנתיים בדיוק.

יש לזכור שבימים הרחוקים ההם לא חלמו בסוכנות לשלם כרטיס טיסה לשליח, שלא לדבר על משפחתו, וכך הגענו. אחרי נסיעה של שבוע ברכבת ואניה, (לא תענוג טהור עם שתי בנות קטנות), אל חופי הכרמל, שם חיכו לנו (לא זכור לי מי), ואחרי חיבוקים ונשיקות יצאנו הביתה.

כבר בכניסה למשק נראה לי משהו לא כשורה - "לאן אתה נוסע?" התרעתי בנהג, כשהוא פנה שמאלה מול המוסך. אני זכרתי את הכניסה ליד המקלחת הציבורית לשעבר, וכבר התחלנו להרגיש שמהו השתנה במשך השנתיים של העדרותנו. הגענו למגרש החניה, ולמרות שבתאוריה ידענו שסיימו את בניית חדר האוכל החדש, לא חשבנו על השינויים הנלווים. איפה הדשא המרכזי שבו צפינו בסרטים בלילות הקיץ? איפה המזכירות? ועוד יותר חשוב - איפה 'רודה'?

נכנסנו לחדר האוכל - ההגשה העצמית לא הפריעה לנו, כי באנגליה היא נהוגה במסעדות רבות - איזה גודל! איזה פאר! איך אפשר בכלל למצוא פרצוף מוכר? אמנם הברכה הקטנה עם צמחים ודגים מצאה חן בעינינו, אבל מי הגברים הצעירים האלה? במשך השנתיים גדלו בני 'עפר' ללא הכר.

ידענו מראש שלא נחזור לדירה הישנה שלנו, (דירות ההורים עכשיו), ושנגור, עם השכנים החדשים-ישנים, בטי ויצחק. אבל אוי! הדירה לא פנויה! "גרות שם באופן זמני שמחה ולילה" בישר לנו המזכיר. "עוד לא גמרו לשפץ את הדירה שלהם". וכך סחבנו את המטלטלים לדירת חדר, והלכנו להשכיב את הילדות ב'לינה המשותפת'. איך תקבלנה את זה? הרי במשך שנתיים ישנו על ידינו! לא היינו צריכים לדאוג. עד היום אני זוכרת את מיכל יושבת זוהרת על מיטתה בבית הילדים, כשהמיטה מכוסה במתנות מכל הילדים!

הייתה לי הרגשה די זיפטית מחוסר ההתחשבות בחברה, אבל כשיצאתי בערב מבית הילדים אל שמי הכוכבים הבהירים, והרחתי את ריח הברושים, ידעתי: חזרנו הביתה.

אננה

מועדון הזהב / בית התעסוקה

מכירות - מתנות לראש השנה:

כריות חיטה - לכאבים בגוף.

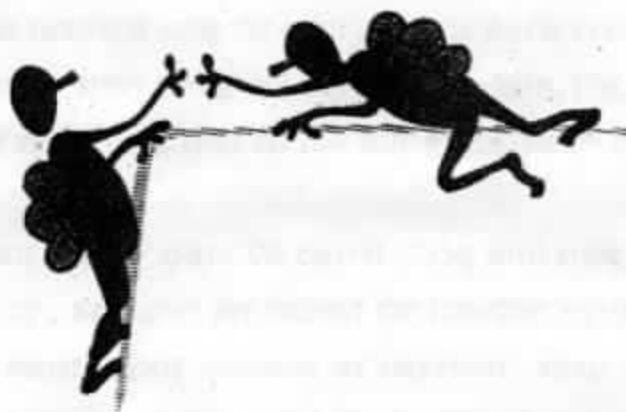
כריות יפות

קרמיקה

מפות שולחן

סריגים לתינוקות

ריבת משמש.

חוגים:

אנו רוצים להתחיל עם כמה חוגים בבית התעסוקה החדש. אנא הכנסו להרשם בלוח המודעות שלנו.

לגבי חוגים של האיזור - יש להכנס לבית התעסוקה על מנת לקבל חוברת.

1. חוג ברידג' - אדי נמנוב - בבוקר לשעתיים

2. חוג ציור - מרקי מרקוסון - בבוקר.

3. חוג צורפות - עבודה במתכת - הלן לוין - בוקר.

חוג בישול - בוב הרט - בוקר / צהריים

הארץ והשואה - אריק ארנברג - ערב 19:30-20:30.

טיולים:

1. טיול לחיפה - עליון ביום ד' 13.10. פרטים יבואו בהמשך.

2. טיול יחד עם ראש פינה ועמיעד, 22.10 יום שישי לעבר החרמון. יוצאים בשעה 08:30.

בתכנית: ביקור בהר דב, תצפית לחרמון, ביקור בכל האתר.

נא להכנס להרשם.

תודה - הלן

לב-ריאות

חיסון שפעת - 1999-2000

שוב מתקרב לו חורף (ואלי הפעם נזכה לחורף כמו שצריך...), והגיע הזמן להירשם לחיסון נגד שפעת.

חיסון השפעת יכלול חיסון נגד שלושה וירוסים (כמו תמיד), ומעודכן לפי המלצת ארגון הבריאות העולמי שהמליץ שהשנה יכללו בחיסון הוירוסים : וירוס סידני ווירוס בייג'נג BA. אוכלוסיית היעד לחסונים היא בעקרון קבוצות בסיכון, וקבוצות אלה כוללות את הרשימה הבאה:

- * כל הגילאים החל מגיל 6 חודשים ואילך הסובלים מהמחלות הרשומות מטה:

מחלות לב וכלי דם

יתר לחץ דם

אי ספיקת לב

אסטמה, בرونכיטיס ואמפיזמה

סוכרת

מחלת כרוניות של הכליות ודרכי השתן

מחלות ממאירות

אנמיה ממושכת

- * אנשים בני 65 ומעלה, ובמיוחד אלה הנמצאים במוסדות.

- * צוות רפואי, ושאר מטפלים ומתנדבים הנכנסים לביקורים אצל אנשים בסיכון, וכן בני משפחה של אנשים הנמצאים בסיכון.

- * אנשים הנמצאים בתפקידי מפתח, שכתוצאה מתחלואה עלולים להוצר שיבושים בתפקוד המערכת עליה הם אחראים.

- * אנשים מכל גיל המעוניינים להקטין את הסיכון לחלות בשפעת.

רצוי להתחסן כבר מתחילת אוקטובר ומומלץ מאד לא מאוחר מסוף נובמבר.

אז זהו המידע בקיצור לגבי החיסון, פרטים נוספים ניתן לקבל במרפאה.

ועכשיו - רוצו לטלפון להזמין חיסון עבורכם....

לבריאות ושבת שלום - צוות המרפאה.

שבתשבע

מתוך "ניקוי ראש ענק"

★ ★ לחימום הקנה

תפזורת

43

ח	ו	ל	ה	מ	ו	ע	ד	ב	ה	ד	ס
ה	ג	ס	נ	כ	כ	ה	ד	ב	ש	ה	ל
א	ו	ה	ג	י	כ	ש	ר	ג	ב	ו	א
ל	ר	צ	א	נ	ס	א	ס	א	ל	נ	ו
ה	ת	ו	מ	ס	נ	ו	ו	ב	ח	ע	ג
ר	א	ו	ח	ע	י	ש	כ	ט	י	נ	ה
ו	א	מ	ש	ה	ה	פ	ו	ה	י	ו	כ
ת	ה	ו	ו	ת	ו	י	ת	ר	מ	ע	א
ת	ה	ב	י	נ	פ	ז	ה	פ	ו	י	ל
ח	צ	ב	ר	ה	ה	י	ל	ה	י	מ	מ
מ	ת	ר	צ	ע	י	נ	י	מ	ש	ל	ה
ש	ר	ש	ר	ו	ת	א	י	צ	ו	מ	ה

את התפזורת הבאה יש לפתור ככל תפזורת רגילה, אלא שלאחר שתסמנו את כל המילים הנחונות ברשימה תיוותרנה 17 אותיות "יתומות" שאינן מופיעות ברשימה. האותיות האלה מצטרפות ל-4 מילים המרכיבות חלק משיר הקשור לנושא.

- 3 אותיות: דגל / הדס / סכך
4 אותיות: לולב / מצוה / ערבה / פיוס
5 אותיות: אמונה / ארוחה / אתרוג / לחיים / סוכות / שכינה / תפילה
6 אותיות: המוציא / שרשרות
7 אותיות: חג האסיף / נענועים
8 אותיות: אושפיזין / חול המועד / שמחת תורה
9 אותיות: בית השואבה / הושענא רבה / ניסוך המים / שמיני עצרת
10 אותיות: המלאך העאל

★ ★ רגע חושבים

סיכום ישיבת הנהלת מזון מתאריך 19.8.99

נוכח: אלק, בני, תמיר, רחל, שמחה, זאב, אבלין, שריטה.

עלות ארוחת החג.

התקיים דיון על הצורך להבטיח ארוחה חגיגית תוך כדי שמירה על התקציב מצד אחד, ועל הרצון שהחבר לא ישלם מחיר גבוה מדי מצד שני.
הוחלט: חבר בלבד ישלם 12.00 ש"ח למנה.
ילד מגיל שנתיים ועד סוף כיתה ו' ישלם 10.00 ש"ח למנה.
תושבים ישלמו 150% מחיר מנה לחבר.
ההפרש ישולם ע"י הענף.

29.8.99

תקציב 99 - סיכום חצי שנתי של ענף המזון.

סיכום חצי שנתי של ענף המזון מראה חריגה משמעותית בהוצאות מול הכנסות של ענף המזון.

אחרי ישיבה של הנהלת הקהילה, וניתוח המצב, שנעשה ע"י הנהלת ענף המזון, (זאב, אבלין, אלק, תמיר, שמחה, שריטה) בעזרתו של אורן, מלווה התמחירות של הקיבוץ הוחלט:

1. להקפיד על שמירת ימי עבודה המוקצבים לענף, שמהווה קיצוץ לעומת המצב הקיים.
2. ארגון מחדש של שיטת העבודה במטבח - כך שעובדי המטבח יחלקו את המנות בצהריים, כדי להבטיח חלוקה נכונה ואחידה של המנות.
3. כדי לאזן את הפער בין הוצאות והכנסות אנו חייבים להוסיף 20% על עלות מחיר האוכל החל מה - 1.9.99
המחירים לגבי תושבים והאירוח הכפרי יועלו בהתאם.

כל זה בצפיה לשמור על קיום חדר אוכל פתוח ותוסס לפי רצונו.
יש לציין שבכל הקיבוצים בהם בדקנו עלויות, מצאנו שמחירי הארוחות הם מעל המחירים שלנו בכ - 30%.
המצב הנוכחי בענף המזון נובע מכמה דברים - בין היתר מהעובדה שלא הצלחנו למשוך מספיק סועדים מבחוץ, הצפיות שלנו לא התגשמו.

בשבוע הבא צוות המורכב מחברי ענף המזון, ומחברי ענף התיירות, ביחד עם יועץ ההסעדה שי עובד ידונו בהיבטים השונים של הבעיה.

רשמה שריטה

לחברים שלום,

שכונה צמודת קיבוץ

התכנית המפורטת של השכונה - חלוקה למגרשים, מיקום הכבישים וכו' - תלויה בלוח הכניסה לספריה. סיור לאתר יתקיים בשבת 4/9/99 (נפגשים בשעה 10:00 ליד השער הישן). הסבר על התכנית יינתן בישיבת מועצת החברים ביום א' 5/9/99 על-ידי האדריכל אבישי טאוב.

בהמשך הישיבה יופיע עו"ד אלדד שוהם כדי לשוחח על היבטים משפטיים-חברתיים הנוגעים לשכונה כגון, הועד המוניציפלי המשותף, כיצד ישמור הקיבוץ על נכסיו וצביונו ועוד.

כל חבר המעוניין לשמוע ולהשמיע ולשאול שאלות בנושאים הללו הקשורים לשכונה, מוזמן לסיור ולישיבת המועצה (שכאמור תהיה גם משודרת). הזמנים המשוערים: אבישי טאוב - 20:00, אלדד שוהם - 21:00.

צילה

PARENTS' PAGE

3.9.99

Weddings, weddings, weddings... Imri and Galit celebrated their wedding in the centre of the country in fine style. Grandmother Solomon unfortunately went a step too far in the celebration, fell, and broke her hip. She is making a spirited recovery from the operation she underwent at Meir Hospital in Kfar Saba, and promises to be fit and ready, if not for the Cyprus-Israel soccer match, then to dance at Dean's bar-mitzvah. The reception for the young couple, held in our pub last Friday, was also very enjoyable. We were privileged to meet Galit's mother, Gladys, a stalwart Iraqi with all the warmth and tough good sense of that clan, who might be the model for B'not Pessia's famous "Gladys". Gar'in Heh also made a modest contribution to the party. The cakes were to die for.

This Friday we'll have a wedding reception for No'it and Ofer, again, at the pub, at 8.30 p.m. But the infection doesn't stop there. Ronen Forster and his girl-friend, Naomi, have decided that it's time to settle down and get married, so prepare your cheque books and your cake recipes. Also get ready to cope with the problem of two Naomi Forsters, mother and daughter-in-law. Shades of Oedipus...

Summer is ending. The children's end-of-the holiday show was very enjoyable; thanks to all those who helped to put it on. The show was followed by a wild trance party, with flashing lights, for children from 4 upwards. Surprisingly, the parents seem to have survived unscathed.

This is the place, too, to thank all those who made the long, hot months of July-August bearable by organising the many and successful activities that kept the children busy and happy.

With the holidays over, Ilana and her three girls have gone back to the States - au revoir ! If you want more proof that summer is ending, the first squills (chatzavim) have been seen. This is nature's way of heralding the coming of cooler weather, and we look forward to it, but the move to winter time on Thursday night is not natural and we do not look forward to it. And so, it's back to the classroom. We hope (write our reporters) there'll be no strikes this year to delay the outbreak of school, and wish everyone success in their studies. But by the time this column reached the translator, only one day after school started, shooting on the Northern border kept the children at home. It seems as if there's no such thing as a smooth start to the school year.

Pat and the rest of the ulpan staff have enjoyed a break between groups, and used it to give all the rooms a thorough clean-out, and to re-organise the ulpan clothes store. The group coming next week is, as reported, exceptionally large.

Corinne also looks forward to full bookings after the break between the summer holidays and the Holy Days, based on the expectation that pilgrims will begin to arrive for the end of the millennium. She would like to thank everyone who worked so hard for the B&B this summer, especially the lifeguards at the swimming pool.

Good news from Galilee Herbal Remedies: production has begun of 15 new products developed by Yaron, the naturopath employed by the company. We wish Roy success in marketing them and bringing in lots of money.

Another accident at the Tuba junction: a mother and two children who attend kindergarten in K.H. were injured in an accident there. We wish them a full and speedy recovery. A vehicle carrying our teaching staff was also involved in an accident, but luckily no-one was injured. Drive carefully, specially near that junction!

The children's farm is about to acquire an ostrich. You may want to come and learn how to bury your head in the sand. Please bring your own sand.

The tea-house in the children's farm has been visited by our gourmet expert and is highly recommended. The service is excellent, the atmosphere excellent, and the food - just forget your diet and come and enjoy!

The funeral of Yitzhak Minkoff, one of our founding members, took place here last Monday. Minky, together with Joe Cina, initiated our foundry, Habonim. He went on to become a metallurgist of international repute. An appreciation of him by Ossie appears elsewhere in "Divrei".

September 1st has come and gone, but the end of the road is not in sight. On a more optimistic note, Alec reports that this year will see progress in the house-painting campaign, also in the replacement of old air-conditioners and of rotting windows - Bill Gates isn't the only one with a Windows 2000 programme!. Also, there will be a tour of the site for the proposed housing development tomorrow, Sat. 3rd Sept. The blueprint is on the library window. Anyone interested is invited to meet at the old gate at 10.00, with hats and water, please.

SHABBAT SHALOM

Finally, here is a much-shortened version of what Chaim Basso writes about Turkey. My 'phone rang at 3 in the morning of the 18th August. It was my liaison officer, telling me that the rescue team in which I do army reserve duty was being called to Turkey, and I was to report to my base near Tsrifin at 6 a.m. Somehow, I got there by 6.15. Interviews and running around took until 11 a.m., then we were loaded up with our equipment and given all sorts of preventive injections.

It was not until we arrived in Turkey that the full horror of the earthquake hit us. We were not prepared for the awful sights we saw. We were divided up into teams and sent to different sites; my team was assigned to the naval base at Golchub. The commander of the base had succeeded in extricating himself from the ruins, but no-one else was left alive. The day before the 'quake, a group of 25 senior Israeli naval officers had been visiting the base; they had left only hours before the earthquake happened.

Amongst the tragic sights was a woman holding a cell phone that failed to save her, a mother clutching her baby in a failed attempt to protect it. We were in constant contact with the other teams. We heard about all the successful rescues elsewhere as they happened, about Shiran Franco, about the 12-year old girl, Ilif. Before we left Turkey, Ilif came to say goodbye. We had bought her a present, a large teddy bear, but she wanted the yellow helmet of the man who rescued her - so that "I can be a rescuer when I grow up." The entire Israeli contingent signed their names on that helmet.

During our first two days there were after-shocks, but no more damage was done.

When we got to the naval base, I improvised a shower with a bucket, using bottled mineral water, which we had in large quantities. We had been given strict instructions to shower 3 times a day, and throw away our clothes and towels after each shower. We had plenty of supplies; hygiene was a high priority, and strictly insisted on.

At the base, we split up into 3 squads, two working and one "resting". Half the third squad would tour the area searching for any site where people might still be alive. We found a few. Whenever we heard a voice, we would call up one of the squads at the base, plus reinforcements from the Turkish army, and get to work. During these tours we found survivors using any tool, including their bare hands, to try and move the debris and get to anyone who might still be alive underneath. As soon as they saw us (the Israeli army), they would beg us in tears to come and help; it was heartbreaking.

Although my job is to be part of a rescue squad, I was mostly operating heavy-duty equipment, as we were short of crane and bulldozer operators. We had no tank crew to do maintenance or repairs, so it was my job also to go round the other foreign missions in our sector for additional equipment and help. The response was magnificent.

Now that we're back, all the Israeli team are having meetings with psychologists to help deal with the trauma of the horrors we saw and keep remembering.

MAZAL TOV

Birthdays

Sept. 5 Brenda Smith (75)
Vanessa Weisbort
Erez Marciano (Gershman-Davis family)
Yair Ben-Ze'ev
Dania Chait
David Coen (M. Cohen family)

Sept. 6 Kalman Lachowitz
No'am Schein
Margalit (Samberg) Shachar
Ilana Harush (Waterman family)
Avidan Pink
Eliya Agam

Sept. 7 Ofra (Cina) Mashiach
Seth Heers
Yonit (Glick) Blumenthal

Sept. 8 Itzik Ben-Dor
Hanita Ben David
Shlomo Beller (Tenna family)

Sept. 9 Mossy Hameiri
Gem Primost

Sept. 10 Judy Barak
David Divon
Tomer Markovitz (Schein family)
Livne Agam
Tal Sprung

Sept. 11

Anniversaries

Raymonde & Reuven Guter

Reggie & Jason Pearlson (40 yrs.)
Melanie & Idan Shuval

Rina & Yoav Eder
Michal & Rubi Hammerschlag

Rachel & Rafi Shayngezicht

Lilach (Hadar) & Guy Ashtar

Amalia & Micky Noy
Irit & Moshe Gershman

IN MEMORIAM

27th Ellul 1990 Mr. Harry Bilgory
28th Ellul 1950 Chanan Zehavi
29th Ellul Johnny Tenna